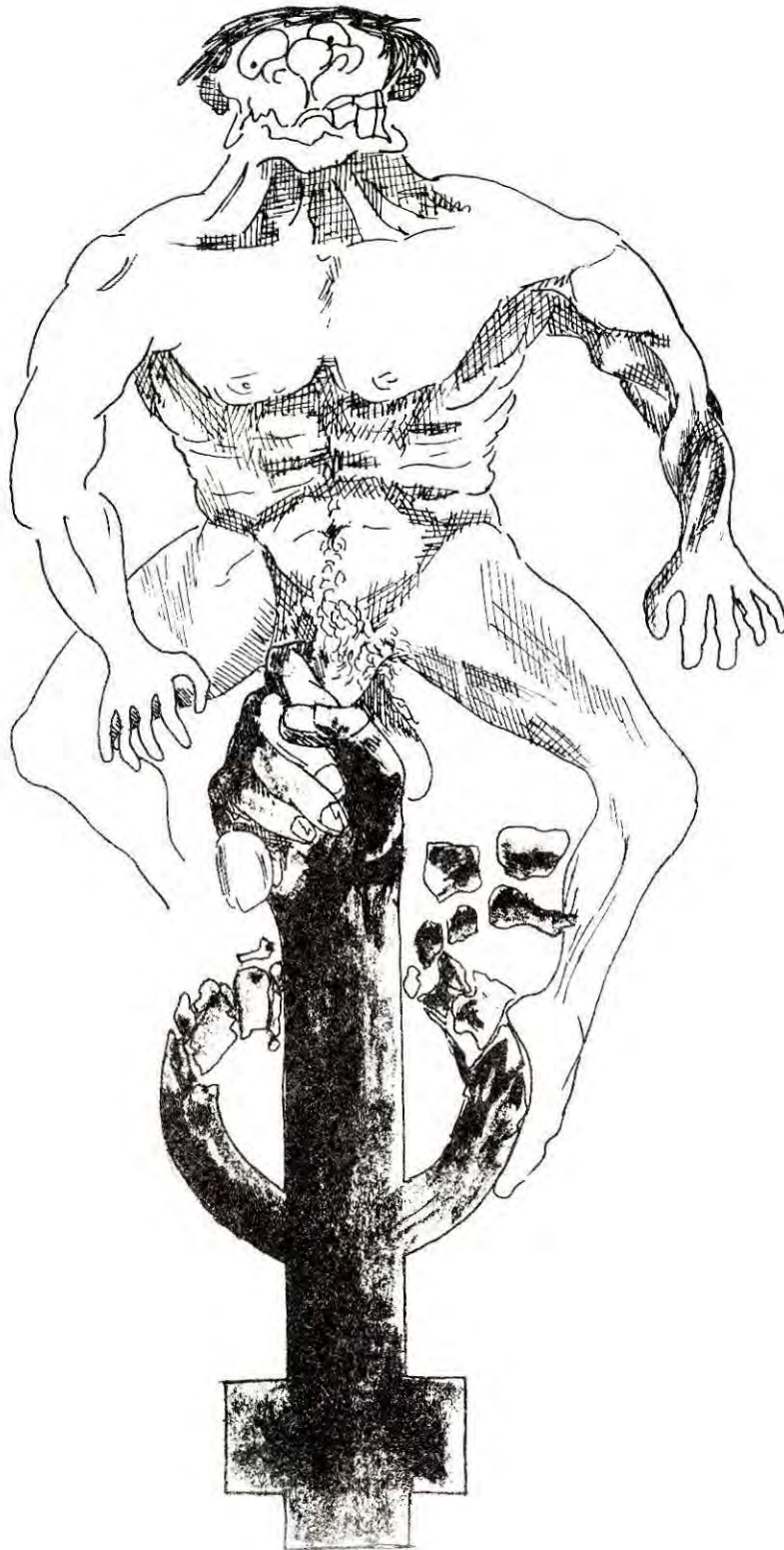

KOMEXTERN

VISEN UTEN TRYKKLEIF

BALLE-SPARK FRA NKS I BERGEN NR.1 1984

Av innholdet :

- 8. Mars
- Studiefinans
- Aksjonisme
- Afganistan
- Lus ???
- Press!!!

Venstrevind er gått inn.
KOMextern er gått ut.
Redaksjonen er gått bort.
NKS er gått videre.

8.MARS, DEN INTERNASJONALE KVINNEDAGEN

Ansvarlig utgiver: Eivind Vinje
Politisk redaktør: A. Egede-Moltzau
Tegninger : T. O. Bratterud

Du finn oss der det brenn.

Kvifor gå i 8.marstog i 1984?
Har vi fortsatt noko å kjempe for?

Berre 11% av norske kvinner i arbeidsfør alder er i stand til å forsørge seg sjøl ved eiga inntekt. Kvinner utfører det dårlegast betalte og mest rutineprega arbeidet. Lik lønn for likt arbeid vert ikkje praktisert. Kvinner får ikkje opplæring til dei "bedre" jobbane. I organ med makt og innflytelse er der sjeldan kvinner. Kvinner har vore usynleggjort, og våre problem og krav har sjeldan vorte satt opp på den politiske dagsordenen.

I den seinare tid har det vorte avslørt at vold mot kvinner er eit utbreidd fenomen. Pornoen er med på å legitimere denne volden ved å spreie myter om at kvinner likar å verte valdtekte, og at maktmisbruk og mishandling er seksuelt opphissande.

På universitetet ser vi at det er fleire jenter enn gutar som begynner å studere, medan det er langt fleire gutar som tek hovudfag. Den økonomiske forverringa for studentane forsterkar den kjønsmessige ulikheta på universiteta.

Internasjonal solidaritet er viktig på en slik dag. Det største problemet for dei afganske kvinnene i dag er den sovjetiske okkupasjonen av landet deres. Difor må ei av parolane 8.mars vere; "Sovjet ut av Afghanistan".

Kvinnene eig 1% av verdens rikdom og tener 10% av verdens lønn. Kvinner utfører meir enn 50% av verdens arbeid. Bli med i kampen mot den økonomiske, seksuelle og kulturelle kvinneundertrykkinga!
GÅ I 8.MARS-TOG!

Skal vi to gå i tog 8.mars ?

2

NEDLEGG SAMSKIPNADEN!

Det ville kanskje vært en ide. Studentsamskipnaden i Bergen gjør i dag ikke den jobben den ble tiltenkt en gang for lenge siden. Samskipnaden skulle organisere et velferdstilbud til studentene. Hvor er det blitt av? "Velferden" pr. idag består bl.a av en sprengt psykisk helsetjeneste, et skralt idrettstilbud, dyr mat og et boligtilbud med priser til å spy av. Det ser ille ut. Skal vi gi opp, eller skal vi gå på de som fikk den gode ideen om å gi et velferdstilbud til studenter - uten å ta det økonomiske ansvar for det. Skal vi altså gå løs på Staten? Kreve rettferdighet? Mer statsstøtte? Sanering av studentbyenes Husbankgjeld? NKS mener ja.

De fleste er vel enige i krava. Hvordan få innfridd dem er en annen sak. En kan, som enkelte herværende studentpolitikere satse på samarbeid i styret i samskipnaden, for derfra å kunne øve påtrykk mot staten. NKS tviler på om slikt er en sunn prioritering. For det første er de mulige alliansepartnere i styret, de ansatte i samskipnadens styrerepresentanter, i dag helt og holdent administrasjonens folk og dermed dessverre forstokka. For det andre er en slik linje et lokk på en mulig studentaktivitet. Vi jamne studenter får ikke ta del i å forme vår egen hverdag. Fasit blir ekspertvelde, og å nøre oppunder den avmaktsfølelse og politiske fremmedgjorthet som dessverre eksisterer.

NKS prioriterer heller en mer aktiv aksjonistlinje. Studenter har få direkte sanksjonsmidler ovenfor staten. Vi produserer ikke og kan dermed ikke streike. Det vi kan gjøre, er paradoksalt nok å ramme vår egen "velferdsorganisasjon", Samskipnaden. Ved å sette i

gang en økonomisk aksjon som f.eks. husleieboikott mot Samskipnaden, rammer vi staten indirekte ved at den ved en konkurs må støtte opp om Samskipnaden for å redde arbeidsplasser og ansikt. Herunder kommer opinionseffekten av en rettferdig aksjon med dekning av massemedia.

Mediaeffekten bør forøvrig ikke overdrives. Vi studenter har hatt all den pressedekning en kan ønske seg på våre mer jippopregede aksjoner. (Jfr. 27.april 1983). Politikerne har likefullt fortsatt sine ufine utspill mot studentene. Opinionsen har ikke svingt merkbart i vår favør. Så hvis vi vil ha aksjoner med resultater, må vi være forberedt på å kjøre på til "the bitter end".

NKS jobber for å informere om nødvendigheten av en offensiv aksjonslinje. Til skitne gulv trengs det skarp lut. NKS har samtidig en organisasjon som kan stille seg i spissen for interessekampen til studentene. Vi ruster til slag. Vi akter ikke å sitte på gjerdet og vente på bedre tider i form av en annen regjering. Vi har ingen illusjoner om en snill stat under det nåværende system. Vi innser at vi må slåss for de velferdsgoder vi ønsker oss.

Kom an, då!

STUDIESIRKLER

NKS arrangerer studiesirkler i marxismen. Et tilbud for folk som vil ha innblikk i marxistisk samfunnsforståelse, eller ønsker å få bryna standpunktene sine.

Vi smigrer oss selv med å ha bra sosialt miljø og friske debatter på sirklene. Det er enda ledige plasser, og er du interessert kan du kontakte oss på bokdisken (senteret onsdager kl. 11-14) eller snakke med Eivind (A 526-Fantoft). Sirklene er på åtte møter og går en kveld i uka.

AFGHANISTAN-SOLIDARITET BLANT STUDENTORGANISASJONER

- Ei kort soge om forfall på venstresida! -

Den landsomfattande solidaritetsveka med Afghanistan er no over. På mange stader rundt om i landet har Afghanistan-arbeidet fått ei kraftig vitamininnsprøyting. Der solidaritetsarbeidet har lege nede i lang tid, er det no teke opp att. Bergen er eit døme på ein slik stad.

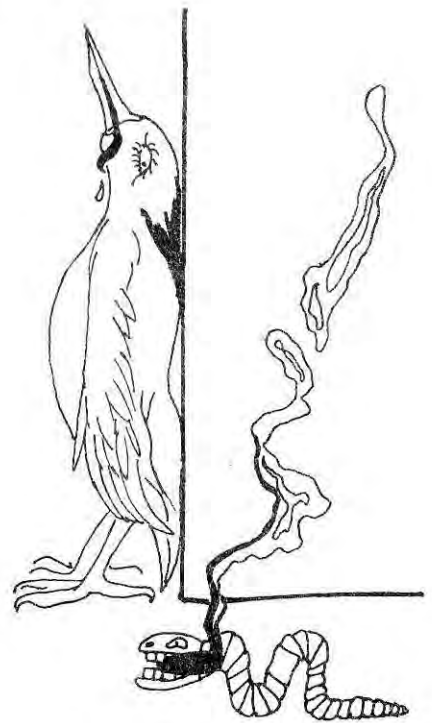
Trass i denne vellukka tilskipinga har solidaritet i praksis dårlege kår i ulike studentorganisasjoner. Bortsett fra NSU som var tilskipar av veka, var Norges Kommunistiske Studentforbund (NKS) den einaste som var med i organisert form.

Dette synes vi i NKS er svært dårleg av dei andre studentpolitiske organisasjonane. Kor vart det av t.d. USV og RFF? AUF-stud. og BKSF kan ein ikkje venta så mykje av. Dei gjer ikkje særleg anna enn å skifte om å ligge lavt i løypa, alt etter kven som sit med fleirtallet om sparekniven på Tinget. (I dag er som kjent stoda den at AUF-stud. kan markera seg meir enn før, då DNA i inneverdande Stortingsperiode ikkje er ansvarleg parti.)

Men dei såkalla venstreorganisasjonane RFF og USV er like håplause som dei reine borgarlege organisasjonana. Dette er ille. Ikkje berre for deira eigen del, men for studentane. Vi meiner at å være radikal samstundes som å sitja på gjerdet når viklege ting skjer, ikkje let seg kombinere.

For USV sin del handlar det om dei generelle problema med å markere avstand til Sovjet sin imperialistiske politikk. Afghanistan-krigen varte i 3 år før SV slutta seg til solidaritetskomiteen. Då var det eit knapt fleirtal som vant. Hovedargumentet mot tilslutting var at dei kjende for lite til Afghanistan-krigen!

Tilsluttinga har ikkje fått særleg stor betydning for solidariteten i praksis, all den tid dei sit på gjerdet.

For RFF sin del kunne ein vel ikkje vente anna enn passivitet. Denne kontororganisasjonen er i ferd med å bli eit ukjend begre utanfor kontorlandskapet på Senteret. I de grad RFF er kjend, er det som studentpolitiske byråkratar, som ikkje gjer anna enn å møte seg sjølve i ulike fora.

Om RFF vil markere ein profil utover det å stille til valg, så er det no på høg tid. Studentane har ikkje behov for ei slik organisering der ein organisasjon tek seg av alle (dei fleste) studentpolitiske verv og ikkje gjer noko anna.

Det vi treng, og må ha, er ei levande studentorganisering som har som mål å aktivisere og trekkje med flest mogleg gjennom ulike typar arbeid. Også anti-imperialistisk arbeid.

Til slutt er det å sei'e at NKS sidan landstinget i NSU har prioritert arbeidet med mellom anna studentpolitikk og anti-imperialistisk arbeid. Det vil vi halda fram med. Vi har i denne perioden knytta mange kontaktar. Difor vil vi oppmode alle som er interesserte i organisert politisk arbeid om å ta kontakt med oss. Eit levande miljø for politiske diskusjonar og arbeid.

G.E.B.

HE IS .
DEAD!

Fra den geriatriiske avdelinga i Kreml er budskapet mottatt. Juri Andropov er dau.

Ein annan av same tapning og årgang er "valgt" til ny leder. Kremlologane analyserer virkningene. Dei blir neppe store. Ikkje for oss som må leve under trusselen om ny storkrig. Ikkje for det kjempende folket i Afghanistan. Terrorbombinga og gasskrigen blir nok som før. Det får lite og si for det store Sovjetfolket. Det må nok framleis leve under åket til det en dag reiser seg og kastar det av. Nei det må meir til enn at en gammel KGB-bøddel er gått til helvete før denne verden blir bedre å leve i.

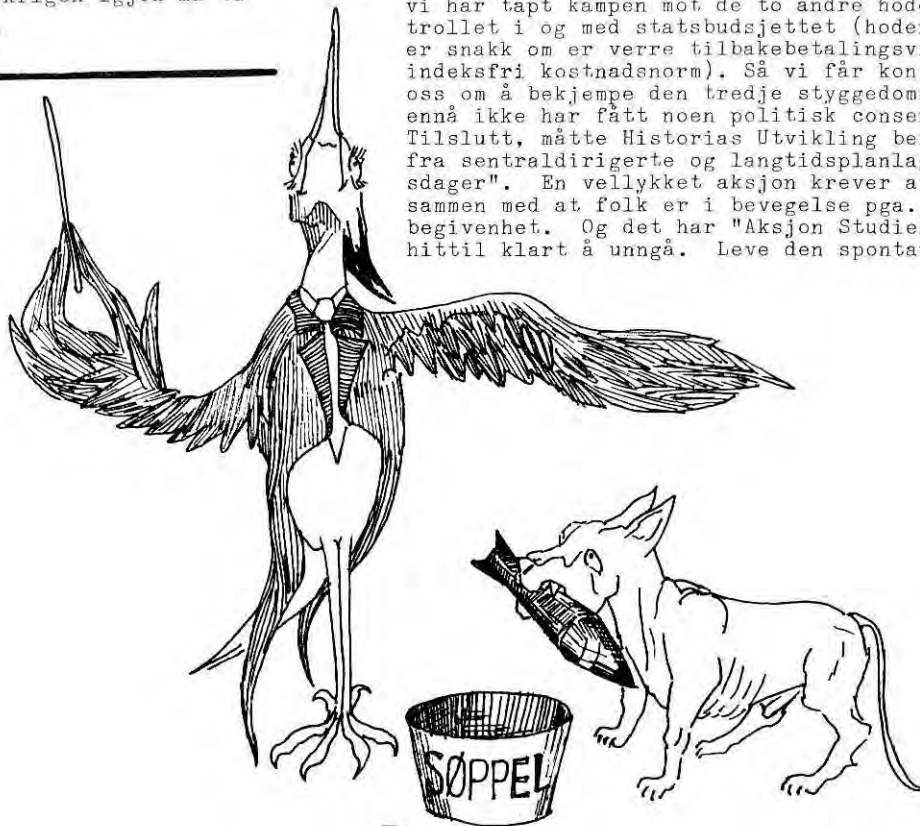
Nei forskjellen blir sånn sett minimal. Men tross alt. Ein gammal diktatorfaen er dau. Vi kan i det minste unne oss nokre minuttss stille glede over det. Før kampen mot Sovjetimperialismen og krigen igjen må ta all vår tid og krefter.

STATENS ALMISSER

Den sentrale studentpolitiske sak det siste halvåret har vært studiefinansiering. Kultur- og Vitenskapsdepartementet har lagt fram ei stortingsmelding om hvordan de vil at lommeboka vår skal se ut i åra framover. Det ser ut til å bli magre greier. Svært mye av det vi studenter håpet på at skulle dukke opp, er tydeligvis blitt skåret vekk av Finansdepartementet. I stedet for bedring fikk vi trusler om lavere kostnadsnorm, kortere og hardere tilbakebetaling og en nedskjæringsgunstig stipendieringsmodell.

Denne stortingsmeldinga må følgelig slås tilbake. Både utfra at studenter har rett til levelige økonomiske kår, og ut fra at ungdom fra lavere samfunnslag også skal ha muligheten til å ta den utdanninga de ønsker. Stram utdanningsfinansiering fører nemlig til at færre fra arbeiderklassen tar høyere utdanning, dette fordi gjeldsfrykten er større i denne klassen. Og tilbake til et beinhardt klassesamfunn ønsker vi oss ikke. NKS tar altså som vanlig kampen opp kampen mot papirtigrene i regjeringsbygget. Dette gjøres gjennom Norsk Studentunion, og gjennom at vi er med på en hver aksjon på grunnplanet som går mot nedskjæringspolitikken.

Over vår falanks i kampen vaier selvsagt fanen for statlig lønn under utdanning. At folk tar utdanning er et samfunnsmessig gode, og det bør derfor belønnes fra staten. Litt nærmere bakken har vi i NKS/Bergen prioritert parolene: Nei til prosentstipendmodellen! Ligg unna borteboerstipendet! Særstipendiering! Dette fordi at det er viktig at mest mulig av kostnadsnormen kommer som stipend (Jfr. fanen). Borteboerstipendet står sterkt politisk. Et diffust prosentstipend vil fortære kunne bli offer for nedskjæringer. Det har ikke samme distriktspolitiske alibi som borteboerstipendet. Forøvrig ser det ut til at vi har tapt kampen mot de to andre hodene på trollet i og med statsbudsjettet (hodene det er snakk om er verre tilbakebetalingsvilkår og indeksfri kostnadsnorm). Så vi får konsentrere oss om å bekjempe den tredje styggedommen som ennå ikke har fått noen politisk consensus. Tilslutt, måtte Historias Utvikling befri oss fra sentraldirigerte og langtidsplanlagte "aksjonsdager". En vellykket aksjon krever at den faller sammen med at folk er i bevegelse pga. en politisk begivenhet. Og det har "Aksjon Studiefinans 84" hittil klart å unngå. Leve den spontane misnøye!

ferskt fjes i nks

Einar, 22 år studerer geografi og har tidligere ikke vært politisk aktiv. Han har nettopp meldt seg inn i NKS. Og første spørsmål blir da naturlig nok:

- Hvordan i all verden kunne du finne på å melde deg inn i en sånn "luguber" organisasjon som NKS?
- Det hele starta med at en venn av meg prøvde å få meg med på en NKS-studiesirkel. Han lyktes til slutt. Etter hvert fant jeg ut at jeg hadde mange sammenfallende synspunkter med deltakerne på studiesirkelen og det NKS stod for. Sida jeg ble spurt om jeg ville bli med i NKS fant jeg ut at det var en god anledning til å jobbe politisk i praksis med saker vi tidligere hadde diskutert teoretisk.
- Men hvorfor akkurat NKS og ikke en annen organisasjon?
- Nei, det er jo, som før nevnt, fordi jeg har sammenfallende synspunkter med NKS, og fordi organisasjonen jobber med saker jeg er opptatt av.
- Hvilke saker da?
- Spesielt vil jeg framheve anti-imperialistisk arbeid som f.eks. støtte til palestinerne og Afganistans folk. Det er kanskje det som interesserer meg mest. Men vi jobber også med student- og kvinnepolitikk. I det hele så er det en svært entusiastisk gjeng som etter hvert har blitt så mange, at det blir tyngde bak arbeidet.
- Ja, mener du dere har sjans til å få ting gjennom i praksis?
- Ja, jeg føler at vi får gjort noe i praksis. Går ikke rundt og føler at vi jobber forgjeves.
- Du bor på Fantoft. Den siste tida har vi sett en rekke nedskjæringer fra samskipsnadens side som går utover bo-situasjonen til studentene. Jeg tenker da på at husleia er økt med 40kr måneden, sengetøytjenesten er fjerna, resepsjonstjenestene er redusert og lus og andre skadedyr er på ny frammarsj. Hva har NKS tenkt å gjøre med alt dette?
- Ett er sikkert; det ulmer blant studentene på Fantoft. Mange er forbanna og har i den forbindelse snakka om aksjoner. NKS vil selvfølgelig jobbe aktivt for å støtte opp om eventuelle aksjoner.

- Hvem skal en rette eventuelle aksjoner mot?
- Hovedsaken må vel være å legge press på samskipsnaden. Det er de som har ansvaret for studentenes velferd både på Fantoft og de andre studentbyene. ~~Eller~~ det er nå ivaretar de ikke våre interesser.
- Studiefinansieringa har vært et mye diskutert problem blant studentene de siste åra. Har du noen synspunkter på dette?
- Det som bekymrer meg mest personlig er hvordan jeg skal klare å betale tilbake alt det jeg låner.
- Tror du studentene generelt har slik gjeldsfrykt?
- Ja, den frykten kommer de fleste ikke utenom. Men studentene demmer opp for frykten på ulike vis. Noen har en rik pappa som sender penger, men de fleste tar seg jobb ved sida av studiene. Noen avbryter utdannelsen for å jobbe et år - på den måten forlenges og oppstykkjes studiene. Andre jobber og studerer samtidig. Det går som regel utover både det faglige og det sosiale. En del prøver også å korte ned studietida ved å bruke minst mulig tid på hvert fag. Det er mye som trengs å bli gjort på dette feltet. Målet kan jo ikke være at folk skal jobbe seg ihjel ved siden av studiene for i det hele tatt å få råd til å studere! Stipendandelen har jo dessuten minska drastisk. Lånene har ikke holdt tritt med inflasjonen. De har blitt både mindre og dyrere.
- Til slutt har jeg lyst til å spørre deg om hva du syns om miljøet i NKS. Trives du i organisasjonen?
- De folk jeg har truffet til nå har bare vært hyggelige bekjentskaper. Det ser ut til å være et godt miljø i organisasjonen. Jeg har samtidig lyst til å benytte anledningen til å ønske velkommen til NKS alle som har lyst til å jobbe praktisk med saker de brenner for.

15 PÅ HJØRNET

Dagens tema: Veggelus.

- Jeg har lusekofte.
A. Ruud.
- Det visste jeg ikke.
J. Øvrebø.
- Dette problemet innbyr ikke til enkle løsninger.
T. Therk.
- Taktikk, Strategi, Skolering.
A. Sande.
- Det går nok over.
Scrøeder.
- Bruk Radar.
Overvåkningen.
- Jeg får Klaus.
Randi.
- Inte jag.
N.N., Fantoft.
- De er utenlandske.
Cytos.
- Jeg starter hellig krig mot Cytos.
Utlending, Fantoft.
- Jeg har flytta fra lusa.
KJH, Utmeldt.
- Jeg har flytta til lusa.
AP, Innmeldt.
- Jeg kjenner lusa på gangen.
S. Finnå.
- Dra til Moss.
Direktiv, Fantoft NKS.
- Problemet løser seg selv under sosialismen.
L. Indrebø.

Flere og flere leser RØDE BLUSS

Aktuell avis for RV i Bergen

Klipp ut og send til:

Røde Bluss % Bergen RV
Boks 992, 5001 BERGEN

Ja takk! Jeg ønsker abonnement på Røde Bluss til kr. 30,- (6 nr.)

navn.....

adr.....

.....

HEIA DARWIN!

Songen om dei modige menneske

Det finns ingen veg attende
om vi er skremd fra før
vil det alikevel hende
det vi ikkje tør.

For slik er den gamle soge
menneske kan ikkje snu
menneske må våge
det vi ikkje vågar å tru.

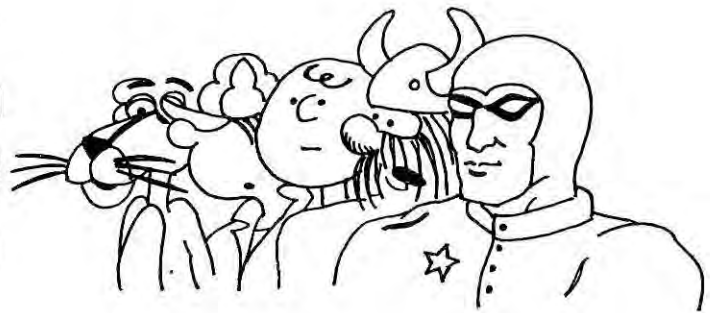
Utviklinga går sin gang. Den best tilpassede overlever. Mutasjoner oppstår. Er de velegna, overlever de.

Ml-bevegelsens form og meninger på 70-tallet var på et vis tilpassa forholda dengang. Den noe dogmatiske linja var nødvendig.

Eksistensbetingelsene er forandra. I partiet foregår en politisk mutasjon. Den må til, skal den revolusjonære bevegelsen komme ut av den sekteriske gjørma.

Mutanten tenker nye tanker om sosialisme og den væpna revolusjons nødvendighet. Den tar mer hensyn til virkeligheten enn til dogmene.

Tilpasningen ser gunstig ut. Den drar nye folk med, og vekker gamle opp fra tornerose-søvnen. Ta lærdom av det. Fortsett utviklinga. Unngå å bli politisk dinosaurer.

BORIS' FUNDERINGER

Korfor er eg kommunist. Eg er ein fredelig mann med etter måten moderate og sindige haldningar i livet. Eg reknar meg som relativt tolerant, og mine interesser er heller ikkje så ekstreme - teater, litteratur, bridge og frimerker. Ikkje mykje å slå i bordet med for ein skummel valdsromantikar og undergravar.

Igrunnen var eg svært tilfreds den gangen eg vart vraka i militæret av medisinske grunnar og. Eg har omlag like mykje sans for slikt som undulaten min. Eg har dessutan akutt motvilje mot å havne i nokon som helst maktpossisjon og er demokrat på min hals, har sans for god mat og fin whisky, i moderate mengder, vel å merke, og mitt livssyn er, vil eg våge humanistisk.

Eg har ingen sans for filosofiske orduellar eller tese-dogmatikk. Lettvinte, ferdigsydde løysingar på politiske problem byr meg i mot.

Eg har vore med i den marxist-leninistiske rørsla i snart 15 år. Eg kjenner ho godt, og veit at dei fleste der er enno mindre ekstreme enn eg sjølv.

For det er ikkje vi som er valdsromantikarar. Det er ikkje vi, men det imperialistiske systemet som nyttar kollosale ressursar på krig og våpen. Vår fredelige mening er at dette systemet må stoppest.

Det er ikkje vi som er intolerante. Eit samfunn det ein helst bør være heterofil, VG-lesande arisk nordmann med pene meiningar for å bli tolerert, nei det er ikkje for oss.

Vi streber ikkje etter makt. Da hadde vi vel heller sikra oss bein innafor i Høgre og DNA. Etter nivået der å døme, skulle vi ha nok både av røynsle og vet til å klatre oppetter der. Vi manglar berre kynismen og evna til å brøyte oss fram.

Vi er ikkje udemokratiske. Vi reknar berre slikt som til dømes ein skikkelig jobb som ein av dei grunnleggande demokratiske rettane.

For oss blir det einaste ærlege humanistiske demokratiske standpunktet, det einaste for tenkande menneske som ser lengre enn nasen sin, opprøret, sosialismen og dei undertrykte sitt standpunkt. Revolusjonen.

Boris K

LUGUBRE VERVINGSMETODER I NKS!

Ja. Nå har de greid å få også meg med i NKS. Jeg som trodde jeg var så standhaftig at jeg skulle stå i mot å bli med i ei sånn sekt. Hva i all verden skulle jeg der å gjøre - jeg som jobba minst like bra politisk uten å være organisert? Ikke det at jeg hadde noe i mot NKS - sånn politisk sett. Tvert i mot så har jeg vært deres sympatisør og venn i mange år. Men å sjøl gå inn i den der organisasjonen? Nei, det hadde jeg ikke særlig lyst til. Og sta det har jeg alltid vært!

Vel. Det hendte seg så en gang at jeg kom til å begynne på et fag på universitetet hvor jeg ble kjent med en NKS-er. Hun hadde en stor bekjentskapskrets, og det var ikke til å unngå at jeg etter hvert ble kjent med noen av dem - deriblant flere NKS-ere. Etter hvert ble også noen av dem mine venner. (Det var nok her den grunnleggende tabbe ble gjort).

Jeg samarbeida politisk med dem av og til, og det hendte også at jeg solgte Klassekampen på Fantoft, etter at jeg flytta dit. På den måten ble jeg vel stempla som "venn" jeg også. De forundra seg nok svært over hvorfor ikke jeg var med i NKS. Av og til spurte til og med noen hvorfor. Da svarte jeg kort og greit at jeg ikke ville. Dessuten understreka jeg min egen stahet. Jo flere som spurte og jo mer de spurte, jo mer motstand ville de møte fra meg. I hvertfall hvis jeg ble utsatt for press. Nå ble jeg ikke utsatt for press (dessverre). Men selv om de fleste ga opp sine vervingsforsøk, var det enkelte som var minst like sta som meg og tydeligvis ikke hadde tenkt å gi seg med det første. Spesielt vil jeg fremheve en meget pågående ung mann på Fantoft. Han kom til stadighet på besøk - og, siden det var en hyggelig ung mann, så hadde jeg nå heller ikke noe i mot at han kom på besøk.

Så var det at jeg gjorde min andre store tabbe. Jeg flytta inn på en annen ledig hybel - og dermed kom jeg til å dele dublett med en annen NKS-er. Og så viste det seg at den tidligere omtalte hyggelige unge mann var en enda hyppigere gjest hos min nye samboer. Jeg følte nettet snøre seg sammen. Og bekjentskapskretsen min ble stadig utvida med

flere NKS-ere. Særlig sånne NKS-ere som bodde på Fantoft. Jeg gikk på besøk og på fest hos dem. De kom på besøk til meg. Jeg syns jeg så dem overalt. De var imponerende mange. Liksom ikke bare ei snever lita sekt. Vel. Hvordan kan en stakkar stakkar stå i mot en så sosial gjeng i lengden? Men jeg ga meg ikke enda!

Det var bare det at plutselig var jeg liksom med uten å være med - hvis du skjønner hva jeg mener. Jeg begynte så smått å vurdere tanken på å likevel gå inn i den der "ekle" organisasjonen. Det var bare det at organisasjonen ikke føltas sånn "ekkel" lenger. Snarere begynte jeg sjøl å føle meg som "ekkel ikke-medlem". Men som den gode stabukk jeg er, så ville jeg vente enda litt til. Det avgjørende skrittet stod igjen. Den siste skanse var enda ikke forlatt. Det var da jeg gjorde min tredje og største tabbe!

Min lugubre samboer, den standhaftige unge mann og jeg satt på kjøkkenet og prata. Da kom det uungæelige spørsmål igjen: "Når blir du med i NKS?" Denne gangen svarte jeg ikke med det vanlige; "jeg vil ikke, og vil jeg, så blir jeg med når jeg sjøl finner det for godt". I steden svarte jeg etter ei ærlig bedømmelse av meg sjøl, at det jeg egentlig trengte, var "et spark i ræva". Det skulle jeg ikke ha sagt. Der kom det øyeblikket de to hadde venta på. Den nå etterhvert ganske mye omtalte unge mann, spratt opp av stolen og brølte: "Jeg holder og du sparker"! ("Du" henviser til min samboer). Ettersom hun er meget god i karatespark, og jeg ikke hadde lyst på spark i fysisk forstand, klarte jeg å slenge meg ned på golvet. Der ble den siste kamp utkjempa. Det endte så trist med at jeg sa: "Ja, okey". Og hvilket anna valg hadde jeg nå egentlig?

Det tok åtte år å få meg med i sekta. Det er en viss fare for at det blir enad verre å bli kvitt meg. Jeg mener når jeg nå en gang er der. Og som du sikkert har skjönt, så er temmelig treg av meg. I hvertfall så lenge folk og politikk i NKS er så bra som det er. Dessuten har jeg nå fremdeles staheta i behold!

DU!

Du kamerat. Du som står på vippen. Du med alle motforestillingene. Du som var med en gang. Du som fikk Stalin i vranga. Du som sleit deg ut, gav opp eller rett og slett glei vekk. Dette er til deg, kamerat.

NKS har problemer. Alvolige problemer. Aviser her skulle vitne litt om dei. Har du øynene med deg skulle du sett det ellers, og i det siste. Nye fjes bak bokdisken. Pene unge mennesker med en diger bunke KK rundt på kantina. Opprørsk tale på allmøter. Ivrige diskusjoner om merverdirate og revolusjonens nødvendighet på Fantoftkroa. Kort sagt: NKS er på full fart framover alt det remmer og tøy kan holde og litt mer.

Her trengs DU kamerat. Akkurat no. Vi i NKS har entusiasme og gå på humør til tusen og heim att. Men ikkje mykje erfaring. Du uten alt for mange illusjoner. Du som ser feil og mangler. Du som alt heft rent hauet i veggen. Du kan hjelpe oss slikt vi ikkje gir hen og gjør dei same feila om igjen.

ML-rørsla er inne i ein svært viktig prinsippdiskusjon for tida. Ein av dei viktigaste nokonsinne. Steinaldermarxismen, dei store orda og den religiøse dogmatikken er på veg ut. Få av oss savner den. For første gang i Europa på kanhende 60 år, prøver ei kommunistisk rørsla å ta den vitenskapelige marxismen på alvor. Uten fasit og gamle modeller.

Men samestundes. Vi gir ikkje opp det store i kommunistrørsla. Den kompromisslause kampen mot imperialismen, kapitalismen og all anna undertrykking. Solidariteten med verdas kjempende folk, klassekampen og viljen til å skape eit bedre samfunn. Til alt dette trengs ei sterk kommunistisk rørsla.

Vi prøver altså å byggje ei slik no. Men skal vi greie det, må du, kamerat, -DU ALTSÅ - bli med å dra.